

Der blev sagt: »... vi begår en stor fejl i Danmark ved ikke at lade danskerne ... give en hjælpende hånd.« Det blev sagt dels i forbindelse med flygtninge/indvandrere og dels som en mere generel betragtning. Og jeg tror faktisk, der er meget om sagen. Jeg tror, vi skal prøve at gennemtænke, hvordan og hvorledes vi tydeligere kan inddrage mennesker i det nærvær, som er forudsætningen for at forstå og forudsætningen for at give og forudsætningen for at modtage. Vi er jo et land, der har let til foreningsdannelse, et land, der har let til frivilligt arbejde, og et land, der derfor har gode forudsætninger for at løfte den opgave tydeligere end andre, og jeg vil gerne medvirke til en dialog herom, til gode ideer herom. Det vil jeg gerne invitere til.

Hr. Jann Sjursen holdt et flot indlæg om Danmarks ulandspolitik, og jeg vil gerne sige, at jeg meget værdsætter det stærke engagement, som jeg ved er hos hr. Jann Sjursen, ikke mindst for Afrika, det glemte kontinent. Jeg ved også, at der i hr. Jann Sjursens eget parti er et meget konkret og et meget stort engagement i ulandspolitiske spørgsmål. Det er meget, meget vigtigt at fastholde den humanistiske linje, som Kristeligt Folkepartis leder her flot fortæller om.

Jeg kan forsikre for, at jeg deler den grundholdning, hr. Jann Sjursen her har givet udtryk for. Jeg er ked af, når vi en gang imellem får sat spørgsmålstegn ved den danske linje, og jeg vil gerne sige til hr. Jann Sjursen, at jeg slet ikke kan forestille mig, hvordan Danmark skal kunne tale med samme styrke under det danske formandskab til næste års efterår i Johannesburg, hvis vi skulle blive tvunget til at trappe ned på vores ulandsbistand eller fryse den fast.

Jeg mener, at en af de stærke stemmer, vi taler med internationalt, netop er på ulandsområdet i kraft af, at der er sammenhæng mellem ord og praktisk handling. Så jeg takker for indlægget; jeg deler engagementet for Afrika. Både hr. Jann Sjursen, ved jeg, jeg selv og mange, mange andre har praktisk rejst der og kender en del til forholdene, og én ting står i hvert fald fuldstændig klart: Der er mulighed for en mere positiv udvikling i Afrika.

Jeg kan en gang imellem blive lidt ked af det, fordi vi glemmer, at der jo er mere end 52-53 selvstændige stater i Afrika; vi glemmer, at der faktisk er stater i Afrika, der er inde i en positiv økonomisk, social og politisk udvikling. Der er også meget, meget alvorlige situationer i andre dele af Afrika, de store søers område og mange andre dele. Men jeg synes, vi, der interesserer os

for det glemte kontinent, har en pligt til at fremhæve også de positive sider.

Jeg ser et stort perspektiv i, at Sydafrika sammen med de nærmeste områder kan påtage sig et Sub-Saharan Leadership, som meget vel kan blive den forsigtige start til et nyt politisk netværk, der er selvjusterende, selvregulerende og dermed nok så effektivt i forhold til at fremme det reelle demokrati i Afrika, som at vi andre kommer og tonser dem oven i hovedet. Derfor er det så vigtigt, at vi er vedholdende og konsekvente, som hr. Jann Sjursen lagde op til.

Når det gælder Kristeligt Folkepartis ja til Nice, synes jeg, det er modigt, og det er konsekvent, også som SF's formand gav udtryk for det på SF's vegne. Begge partier har sagt, at der er noget, der er vigtigere end andet; udvidelsen er vigtigst. Det vil jeg gerne sige tak både til hr. Holger K. Nielsen og til hr. Jann Sjursen for. Udvidelsen må gå forud.

Jeg kan bekræfte, at vi i Göteborg vil gøre alt, hvad vi kan, for at det tysk-østrigske problem om arbejdskraftens frie bevægelighed og det spanske problem om regionalfondene og strukturfondene bliver løst. Jeg tror, vi har gode chancer derfor. Jeg hører fra udenrigsministeren, at der arbejdes hårdt i kulissen, og jeg mener simpelt hen også, at vi skal løse det i Göteborg.

Det hænger også sammen med, at hvis det lykkes, så tror jeg på, at vi kan holde et tempo, der gør det muligt, hvis vi er virkelig dygtige og bruger al vores energi, under det danske formandskab i december til næste år at slutte cirklen fra København, som vi startede i 1993, og til vi igen får vort formandskab i december 2002.

Tænk engang – også sagt til CD's formand – at vi inden for en 10-årig periode kan gennemføre det største udenrigspolitiske gennembrud efter Anden Verdenskrig, slutte cirklen i fredens bestræbelse om et helt Europa.

Derfor – vil jeg også gerne bekræfte – lægger vi stor, stor vægt på i regeringen, at centraladministrationen er maksimalt forberedt til at løfte den her opgave, som formentlig bliver et af de mest substantielle formandskaber, der har været i det seneste år.

Det er rigtigt, vil jeg gerne sige til hr. Jann Sjursen, at jeg sagde i min tale, at ting tager tid, mest ment som lidt en frustration indimellem. Jeg tror, hr. Jann Sjursen også kender det. Vi så gerne, at de love, vi vedtog, virkede i praksis i morgen, men vi ved jo også godt, at de først bliver synlige efter en hel del måneder, og somme tider kan der gå op til et år.